

Parohia Romano-Catolică Adormirea Maicii Domnului

FOAIE *IANUARIE 2016* **PAROHIALĂ**

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

Citim în Evanghelia că Ioan Botezătorul i-a pregătit pe ucenici pentru venirea lui Cristos, întrucât el avea această misiune: „Iată crainicul meu, alesul...; el va merge înaintea mea...”. Va merge înaintea mea, adică a lui Cristos, pentru a-i pregăti calea.

Când Ioan îl vede pe Isus, le spune discipolilor: „Iată Mielul lui Dumnezeu, iată-l pe acela care ia asupra sa păcatele lumii”. Aici, misiunea lui Ioan se încheie.

Unii dintre ucenici, nu toți, mai exact Andrei și Ioan, îl urmează pe Cristos, care îi întreabă: „Pe cine căutați?”. „Învățătorule, unde locuiești?”. „Veniți și vedeți! Ei au mers după Isus și au văzut unde locuia; și au rămas la el în ziua aceea”.

În Sărbătoarea Nașterii Domnului și nouă ne-a fost arătat Cristos, ca și lui Andrei și Ioan. Noi am mers după El? Mergem după El în fiecare zi a vieții noastre că să-i dăm posibilitatea să ne întrebe: „Pe cine căutați?” și să ne invite: „Veniți și vedeți!”? Noi, în acest moment, unde suntem? Suntem cu El? (Andrei și Ioan au rămas cu El!).

Prin Creație și apoi prin Botez a fost sădită în noi puterea de a-l căuta și de a-l iubi pe Dumnezeu. „Ne-ai creat pentru tine, Doamne, și neliniștit este sufletul până când se va odihni în tine”, spunea Sfântul Augustin.

Iubirea de Dumnezeu nu se învață din normele și preceptele unei doctrine. De fapt, nimeni nu ne-a învățat să ne bucurăm de lumină, să iubim viața, să ne iubim părinții. Tot așa, ba mai mult încă, iubirea față de Dumnezeu nu se deprinde dintr-o disciplină care vine din afară. **Chiar din primele clipe ale existenței noastre este pusă în noi o putere spirituală, asemenea unei semințe care conține în ea însăși capacitatea și necesitatea de a iubi. Suntem creați după imaginea lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este iubire.** La școala poruncilor divine, această putere este descoperită, ajutată și hrănită cu înțelepciune și, cu ajutorul lui Dumnezeu, este condusă la perfecțiune.

În viața noastră de credință nu trebuie să ne revoltăm, ca și cum s-ar cere de la noi ceva extraordinar; nici nu trebuie să ne mândrim, ca și cum am face mai mult decât ne-a fost dăruit. Dacă folosim bine această putere, adică dacă acceptăm invitația lui Isus: „Veniți și vedeți!”, vom duce o viață bogată în virtuți; dacă nu o folosim bine și rămânem surzi la invitația lui Isus, ne doboară viciile.

Urmarea lui Cristos nu este o alegere de moment sau un act eroic, ci înseamnă angajarea întregii vieți în urmarea Sa. „Îndrăznește să te apropii de Dumnezeu! Încearcă! Fă-ți curaj să riști pentru credință! Fă-ți curaj să riști prin bunătate! Fă-ți curaj să riști printr-o inimă bună! Fă-ți curaj să-l urmezi pe Cristos și viața ta va deveni plină și luminoasă, pentru că bunătatea lui Dumnezeu nu se epuizează niciodată!”.

Preot paroh Mihai Mărtinaș

Anul Sfânt al Milostivirii

Papa Francisc a convocat la 11 aprilie 2015 un Jubileu extraordinar, un An Sfânt al Milostivirii lui Dumnezeu, care a început la 8 decembrie 2015, în Solemnitatea Neprihănitei Zămisliri, și se va încheia la 20 noiembrie 2016, în Solemnitatea Cristos, Regele Universului.

De ce a convocat Papa Francisc Anul Sfânt al Milostivirii? Pentru că „Avem nevoie să contemplăm

misterul milostivirii. Este izvor de bucurie, de seninătate și de pace. Este condiție a mântuirii noastre. Milostivire: este cuvântul care revelează misterul Preasfintei Treimi. Milostivire: este actul ultim și suprem cu care Dumnezeu ne vine în întâmpinare. Milostivire: este legea fundamentală care locuiește în inima fiecărei persoane atunci când îl privește cu ochi sinceri pe fratele pe care-l întâlnește pe drumul vieții. **Milostivire: este calea care îl unește pe Dumnezeu cu omul, pentru că deschide inima la speranța de a fi iubiți pentru totdeauna în pofida limitei păcatului nostru.** Există momente în care în mod și mai puternic suntem chemați să îndreptăm privirea spre milostivire pentru a deveni noi înșine semn eficace al acțiunii Tatălui. Pentru aceasta am convocat un *Jubileu Extraordinar al*

Milostivirii ca timp favorabil pentru Biserică, pentru ca să facă mai puternică și eficace mărturia credincioșilor” (*Misericordiae vultus*, nr.2-3).

Papa Francisc își exprimă „dorința vie ca poporul creștin să reflecteze în timpul Jubileului asupra faptelor de *milostenie trupească* și *sufletească*. Va fi o modalitate pentru a trezi conștiința noastră adesea ațipită în fața dramei sărăciei și pentru a intra tot mai mult în inima Evangheliei, unde săracii sunt privilegiații milostivirii divine.

Predica lui Isus ne prezintă aceste fapte de milostenie ca să putem înțelege dacă trăim sau nu ca discipoli ai săi. **Să redescoperim faptele de milostenie trupească: a da de mâncare celor înfometați, a da de băut celor însetați, a-i îmbrăca pe cei goi, a-i primi pe străini, a-i asista pe bolnavi, a-i vizita pe cei închiși, a-i îngropa pe morți.**

Și să nu uităm faptele de milostenie sufletească: a-i sfătui pe cei îndoielnici, a-i învăța pe neștiutori, a-i avertiza pe păcătoși, a-i mângâia pe cei mârniți, a ierta ofensele, a îndura cu răbdare persoanele săcâitoare, a ne ruga lui Dumnezeu pentru cei vii și pentru cei morți.

Acest An Sfânt, pus sub ocrotirea Maicii Milostivirii, să fie pentru fiecare o ocazie de a trăi în viața de zi cu zi milostivirea pe care dintotdeauna Dumnezeu Tatăl o revarsă asupra noastră, a tuturor.

Continuă să fii bun!

Într-o zi, un bătrân a văzut cum un scorpiion se îneca la marginea lacului. Calm, a întins mâna să-l salveze. De îndată ce l-a atins, scorpiionul l-a înțepat. Simțind o durere puternică, din instinct, bătrânul i-a dat drumul, iar acesta a căzut din nou

în apa lacului.

Dându-și seama că scorpiionul se înecă, bătrânul a întins din nou mâna ca să-l salveze și din nou a fost înțepat.

Un tânăr care privea, l-a întrebat mirat pe bătrân: „Nu vă supărați, de ce insistați? Nu vă dați seama că de fiecare dată când veți încerca să-l salvați, scorpiionul vă va înțepa?”

Bătrânul i-a răspuns: „**Natura scorpiionului este să înțep, a mea este să ajut și să fiu bun. Nu voi renunța niciodată să fiu așa, chiar dacă va încerca mereu să mă înțep.**”

După ce a stat pe gânduri câteva secunde, bătrânul a reușit să salveze scorpiionul cu ajutorul unei crengi.

Apoi i-a spus tânărului: „**Să nu renunți niciodată să faci binele și să ajuți, chiar dacă vei fi înțepat! Iar dacă vei fi înțepat, să nu reacționezi la fel! Fii prudent, dar continuă să fii bun!**”

ANUNȚURI

Binecuvântarea locuințelor

La începutul fiecărui an, aveți ocazia să vă întâlniți cu preotul în casele dumneavoastră pentru a vă ruga împreună, pentru a discuta anumite probleme și pentru a vă întări în credință.

Așa cum preotul vă primește de fiecare dată la biserică cu bucurie, cu luminile aprinse, cu flori, cu căldură, se cuvine ca și dumneavoastră să-l primiți în mod corespunzător, adică: cu o lumânare aprinsă, cu o cruce sau o icoană, cu aghiasmă sau apă pentru a fi sfințită.

Pentru a evita eventuale momente neplăcute, este de preferat ca gazda să se asigure că televizorul sau radioul nu vor perturba buna desfășurare a momentelor de rugăciune.

Cei care nu pot fi găsiți acasă în ziua fixată ori și-au schimbat adresa sau numărul de telefon sunt rugați să se adreseze pentru reprogramare la biroul parohial sau la telefon: 021/4136570 sau 0722814639.

Contribuția anuală pentru Biserică (simbria) este de 1% din venitul anual al familiei. Se poate achita integral sau parțial, în cursul anului sau cu ocazia binecuvântării locuințelor. Familiile și persoanele singure, care au venituri reduse, oferă cât au posibilitatea.

Vă mulțumesc cu recunoștință pentru încrederea, colaborarea și stăruința de a fi buni creștini. De asemenea, vă mulțumesc și pentru generozitatea dovedită față de nevoile Bisericii, ale comunității și ale celor săraci. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă răsplătească cu belșugul milei sale!

Vă doresc tuturor un An Nou binecuvântat, bogat în haruri, cu pace în suflete, cu multă CREDINȚĂ, SPERANȚĂ ȘI DRAGOSTE!

Preot paroh Mihai Mărtinaș